

РЕШЕНИЕ

№ 6271

гр. София, 24.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 27.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **6438** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145– чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Е. К. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПAM/ № 23-4332-002718/13.06.2023г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“– СДВР- И. В. Й., с която е наложена ПAM по чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП– прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

Релевира се, че административният акт е издаден в нарушение на материалния закон, допуснати съществени нарушения на административно- производствените правила. Твърди се, че в заповедта не е посочен АУАН, който е съставен за твърдяното нарушение- цитираният в оспорваната заповедта АУАН касаел трето лице, като липсвали данни за съставения на Е. К. акт в деня на нарушението, а именно: АУАН Серия GA № 843402/28.05.2023г. на полицаи от СДВР РУ 05. Описаното място на извършване на твърдяното нарушение в съставения АУАН Серия GA № 843402/28.05.2023г., респективно в съставения АУАН Серия AD № 475547/28.05.2023г. на А. К.- в [населено място] на ул. Н. Б. (картинг писта) срещу блок 6 не съответствало на посоченото такова в заповедта- [населено място] на ул. Н. Б., с посока на движение от ул. Б. Д. към писта Б.. Твърди се, че собственото на Е. К. МПС А. с рег. [рег.номер на МПС] не е участвало в движение по път за обществено ползване, а на изоставена картинг писта- Б., която е затворена и не функционирала,

където била извършена проверката. Цитираните в заповедта документи, били отнети още на 28.05.2023г. в деня на съставяне АУАН, т.е. неправилно било посочено, че документите се отнемат едва с издаване на оспорената заповед. Изтъква се липса на мотиви относно срока, за който се налага наказанието, представляващо съществено нарушение и представляващо отмяна на обжалвания административен акт като незаконосъобразен на основание чл. 146, т. 5 от АПК. С наложената ПАМ не се постигали и целите заложи в чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания. Моли съда да отмени оспорвания административен акт.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, чрез процесуален представител поддържа жалбата. Пледира за отмяна на оспорваната заповед като незаконосъобразна. Претендира разноски, съгласно списък.

Ответникът, редовно призован, не изпраща представител в съдебно заседание.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител, не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 28.05.2023 г. е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 475547/28.05.2023 г. срещу А. К., за нарушение на чл. 150 от ЗДвП, за това, че на 28.05.2023 г., в [населено място], на [улица], с посока на движение от [улица]към Картинг писта Б., А. К. управлява лек автомобил А. Аб, [рег.номер на МПС] , собственост на Е. К., като след справка с 012-50 е установено, че лицето не притежава валидно СУМПС.

На същата дата, 28.05.2023 г. е съставен АУАН № 843402/28.05.2023 г., срещу Е. К., за нарушение на чл. 102, т.1 от ЗДвП, за това, че на 28.05.2023 г., в 13:52 ч., в [населено място], на [улица]/картинг пистата/ срещу блок 6, като собственик на лек автомобил А. Аб, с рег. [рег.номер на МПС] предоставя МПС-то на лицето А. К., като същата не е правоспособен водач и не притежава СУМПС / по данни от справка с ОДЧ-50/.

На 13.06.2023г. е издадена обжалваната в настоящото производство Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 23-4332-002718/13.06.2023г., от полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“- СДВР- И. В. Й., с която е наложена ПАМ на Е. К. срещу по чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП– прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, за това, че Е. К.- собственик на лек автомобил А. Аб, [рег.номер на МПС] , чието МПС е управлявано от А. К. на 28.05.2023 г., в 13:52 ч., в [населено място], на [улица], с посока на движение от [улица]към писта Б.. Водачът управлява МПС без да притежава СУМПС- правоспособен водач, за което му е съставен АУАН № 843402/28.05.2023 г.

По делото е приета административната преписка.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е процесуално допустима.

Жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са

административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, съгласно приетите по делото заповеди.

Спазено е изискването за форма – в заповедта са изложени фактическите и правни основания за издаването ѝ. Същата е мотивирана с конкретни прояви на жалбоподателя, които изпълват състава на административно нарушение, за което е съставен АУАН, на който органа се позова. Неоснователен е довода на жалбоподателя, свързан с изрично не посочване в заповедта на съставения срещу Е. К. доколкото в заповедта е налице релевантното фактическо описание. Още повече, че АУАН № 843402/28.05.2023 г. е приобщен по делото като част от административната преписка.

Съобразно съдържането на акта съдът намира, че административният орган е изложил точно, ясно и обективно установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на акт с посоченото съдържание.

Не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са от такова естество и интензитет, че да рефлектират върху валидността и обосноваването на акта, включително такива, които да са ограничили правото на защита жалбоподателя.

Оспорената заповед е и материално законосъобразна.

Съгласно чл. 171, ал.1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки, като в т.2а от същия закон е визирана хипотезата на прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства– за срок от 6 месеца до една година.

Между страните не е спорно, че жалбоподателят Е. К. е собственик на лек автомобил А. А6, [рег.номер на МПС] .

В процесната заповед е посочено, че автомобила, собственост на жалбоподателя е управляван от А. К., която е неспособен водач и не притежава СУМПС. Ако физическото лице А. К. е било правоспособен водач към датата на проверката, в тежест на жалбоподателя е да докаже това обстоятелство, доколкото противното се установява от приетия АУАН и от приложените по делото писмени доказателства. Предвид това е осъществен състава на чл.171, т.2а, б.“а“ ЗДвП.

За налагането на ПАМ от вида на процесната е достатъчно да бъде установено, че МПС, съотнесено към конкретните факти по делото, е управлявано от водач, който не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада

управляваното от него моторно превозно средство. На основание чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставеният АУАН се ползва с обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. В тежест на жалбоподателя е да обори констатациите, като в хода на съдебното производство доказателства в тази насока не са ангажирани.

Не е налице и твърдяното несъответствие относно мястото на нарушението. Нито в Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 475547/28.05.2023 г., нито в АУАН № 843402/28.05.2023 г., нито в оспорваната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 23-4332-002718/13.06.2023г. е посочено, че автомобилът е бил управляван от А. Е. на самата Картинг писта Б.. Напротив, в същите изрично е отразено, че автомобилът е управляван на [улица], която улица е част от уличното движение, а посочването Картинг писта Б. служи за ориентир за локацията на тази улица.

В тази връзка оплакването, че въпросното МПС не е участвало в движение по път за обществено ползване, а на изоставена картинг писта- Б., която е затворена и не функционирала, където била извършена проверката е неоснователно. Съгласно чл. 2, ал.1 от ЗДвП отворени за обществено ползване са пътищата, условията за използване на които са еднакви за всички участници в движението. Същата разпоредба държи сметка, че е възможно някои от пътищата да не бъдат отворени за обществено ползване, поради което вменява задължение на лицата, които ги стопанисват, да ги обозначат по съответния начин. Това разграничение е от особена важност, тъй като съгласно чл. 2, ал. 3 от ЗДвП компетентността на органите на МВР не обхваща пътищата, които не са отворени за обществено ползване. Съгласно § 6, т.1 ЗДвП "път" е всяка земна площ или съоръжение, предназначени или обикновено използвани за движение на пътни превозни средства или на пешеходци. Към пътищата законодателят изрично е приравнил и улиците. Съгласно § 1 от Закона за Пътищата "път" е ивицата от земната повърхност, която е специално пригодена за движение на превозни средства и пешеходци и отговаря на определени технически изисквания. Член 1, ал.2 ЗП изрично изключва от обхвата си улиците в населените места и селищните образувания, с изключение на онези от тях, които едновременно са участъци от републикански или общински пътища. Съгласно § 1, т. 1 и т. 2 от ДР на Наредба № 1 за организиране движението по пътищата от 17.01.2001г., "стопанин на пътя" е собственикът или администрацията, която управлява пътя, а "път" е всеки отворен за обществено ползване път и улиците в населените места. По аргумент от чл.19, ал.1, т.2 и т.3 от ЗП, управител на пътя е кметът на съответната община, а за частния път- неговия собственик. Според чл.19, ал.2, т.3 от ЗП управлението на пътищата включва организиране, възлагане, финансиране и контрол на дейностите, свързани непосредствено с проектирането, изграждането, управлението, ремонта и поддържането на пътищата. Поддържането на пътищата е дейност по осигуряване на необходимите условия за непрекъснато, безопасно и удобно движение през цялата година, съгласно § 1, т. 14 от същия закон. Според чл. 3, ал. 2 от ЗДвП, лицата, които стопанисват пътищата, организират и движението по тях. Съгласно чл.9, вр. чл.8 от ЗП пътищата са отворени за обществено ползване при спазване на реда и правилата, установени със ЗП и ЗДвП, като частните пътища могат да бъдат отворени за обществено ползване, когато това се налага от обществени интереси, по инициатива на съответния общински съвет и със съгласието на собственика при договаряне на взаимоотношенията. Следователно по Закона за движението по пътищата път значи и път по Закона за пътищата, и улица по Закона за устройство на територията, които

имат различен правен режим на собственост. Установи се по делото от приложените доказателства, че лицето А. К. е управлявала посочения лек автомобил по [улица]. Няма доказателства, респ. обозначения, че този участък не е отворен за обществено ползване, т.е. не намират опора твърденията на жалбоподателя.

Несъстоятелен е довода, че цитираните в заповедта документи, били отнети още на 28.05.2023г. в деня на съставяне АУАН, а в заповедта било посочено, че се отнемат едва с издаването ѝ. Видно от съдържанието на оспорвания акт, в същия е посочено „Отнети документи: 1. СРМПС №012254498; 2. 2 бр. рег. Табели [рег.номер на МПС] . Т.е. в акта липсва израз, сочещ, че документите се отнемат с издаването на заповедта. Априори, изземването им изрично е отразено в АУАН №475547/28.05.2023 г.

Спазен е и принципа на съразмерност на ПАМ, като съответно на тежестта и спецификата на всеки отделен случай срокът на мярката може да варира във времеви период от 6 до 12 месеца. В случая е определена мярка на минимума, поради което липсата на изрични мотиви относно срока не е съществен пропуск.

Предвид изложеното, оспореният административен акт се явява постановен при правилно приложение на материалния закон, поради което следва жалбата да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд - София град, Трето отделение, 73-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. К. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 23-4332-002718/13.06.2023г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“- СДВР, с която е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП– прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: